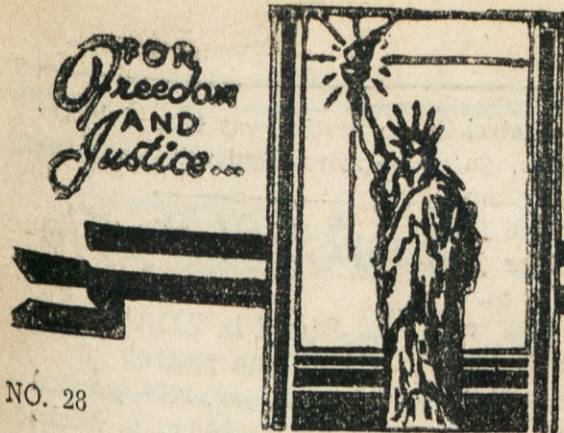

NO. 28

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN-HOME

IN SPIRIT
LANGUAGE ONLYServing Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, WinnipegSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 10, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Zakaj pohod v Laos

Uspešen vojaški nastop bo po sodbi vojaških strokovnjakov onemogočil rdečim vsako večjo ofenzivo v Južnem Vietnamu in v Kambodži za 10 mesecev.

WASHINGTON, D.C. — Vojaški strokovnjaki trdijo, da bo uspešen nastop južnovietnamskih čet v Laosu onemogočil za 10 mesecev vsako večjo rdečo ofenzivo v Južnem Vietnamu in v Kambodži. To svoje prepričanje utemeljuje z dejstvom, da je Hočiminhova pot postala edina pot za oskrbovanje rdečih v Laosu. Južni Vietnam in Kambodži, kar zadeva strelivo in druge vojne potrebščine. Priznavajo, da rdeči dobivajo dober del hrane na samem terenu in prihajajo s severa le tista, ki gre v skladišča, potrebna za kak večji vojaški nastop.

V zadnjih tednih je bil tok vojaštva in vojni potrebščini po Hočiminhovih poteh na jug po zanesljivih podatkih dva ali celo trikrat večji od onega v istem času 1969 in za vsaj 25% večji od onega v letu 1968. Vse to je napovedovalo večjo rdečo ofenzivo na jugu pred nastopom deževne dobe v maju.

Sunek v južni Laos bo ustavil tok vojaških sil in vojaških potrebščin proti jugu, ko enote južnovietnamske vojske s podporo ameriškega letalstva znova "česejo" predele v Kambodži vzdolž meje Južnega Vietnamu, kjer so imeli rdeči svoja glavna oporišča do lanske pomladi. Lansko uničenje rdečih oporišč v Kambodži je zmanjšalo bojevanje v Južnem Vietnamu in z njim povprečno število ameriških žrtev na teden od 100 na 30. Uničenje rdečih oporišč v južnem Laosu naj bi vsaj za 10 mesecev onemogočilo vsak večji vojaški nastop v Južnem Vietnamu in tako onemogočilo miren nameni nadaljnji ameriški vojaški umik iz Južnega Vietnamu.

Kanada in rdeča Kitajska povečujeta izmenjo blaga

OTTAWA, Kan. — V preteklem letu je Kanadsko-kitajski trgovinski izmenjava dosegla nad 100 milijonov dolarjev. Pričakujejo, da se bo trgovina med obema državama še povečala, ko so vzpostavljene med njima redni diplomatski odnosi.

V preteklosti je Kanada prodala ljudski republiki Kitajski ponovno večje količine pšenice. Trgovina se počasi širi tudi na druga področja.

Kajenje še dovoljeno

WASHINGTON, D.C. — Meddržavna trgovinska komisija je odklonila predlog Ralfa Naderja za prepoved kajenja na avtobusih, ki vozijo na meddržavnih progah. Komisija je namesto tega priporočila podjetjem, naj v avtobusih namesto pozive potnikom, naj prostovoljno ne kadijo v avtobusih.

COLD WAVE

Vremenski
prerok
pravi:

Delno oblačno vetrovno z verjetnostjo naletavanja snega. Najvišja temperatura danes okoli 15, jutri pa okoli 35. Danes ob 6. zjutraj je bilo 7 F.

Novi grobovi

George E. Stitt

Včeraj je nenadno umrl med pregledom v zdravniškem uradu, 73 let stari George E. Stitt s 1144 E. 169 St., rojen v Munhallu, Pa., mož Frances, roj. Branzel, oče Georgea (detektiv pri policiji v Clevelandu) in Mrs. Wilbur Smith, 5-krat stari oče, brat pok. Clarence in pok. Lelie Worley. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. jutri ob 9.45, v cerkev sv. Jeroma ob 10.30, nato na All Souls pokopališče.

Katherine C. Markic

V St. Vincent Charity bolnišnici je po kratki bolezni umrla 52 let stara Katherine C. Markic s 1242 E. 59 St., roj. Sekora v Trauger, Pa., žena Morrisa, mati Michaela J., sestra Mary Opsitnick, Susanne Muchoney, Helen Dropik (vsi v Penna.), Johna, Anne Closky, Margaret Kussin, Frances Scherer, Josephine Szuch, Steva in Agnes Sullivan. Pogreb bo v petek ob 8.30 iz Zakraskovega pogrebnega zavoda, v cerkev sv. Vida ob 9., nato na Kalvarijo. Na mrtvaški oder bo položena noč ob 7.

Južna Koreja bo sama varovala svoje meje

SEOUL, J. Kor. — Predsednik republike Chung Hee Park je objavil v začetku tedna, da bo Južna Koreja skoro sama prevzela čuvanje celotne 755 milj dolge meje premirja s Severno Korejo. To je potrebno, ker so ZDA sklenile znižati število svojih čet v Južni Koreji, kjer so pomagale varovati črto premirja proti rdečim na severu, od 64.000 na 44.000 mož.

Poznavalci trdijo, da bo iz Južne Koreje umaknjena 2. pehotna divizija ZDA in doma razpuščena. Njene enote čuvajo 18 milj dolgi pas vzdolž demilitarizirane cone na njenem zahodnem delu. Ena ameriška divizija bo ostala v Južni Koreji v zaledju Seoula v strateški rezervi.

Premog še vedno vodi

V naši deželi je premog še vedno gorivo dveh tretjin vseh elektrarn.

Televizija čuti zastoj

Zmanjšanje oglasa je močno prizadelo vse televizijske družbe.

NEW YORK, N.Y. — Z novim letom so izginili s televizijskih zaslonov oglasi za cigarete, ki so bili v preteklih letih eni najpogostejših in najbolj rednih. Tudi prenekateri kadilci so se jezili na nje, televizijske družbe pa so jih bile seveda vesele, ker so jim prinašali lepe dohodke.

Tudi nekatere druge velike družbe in podjetja, ki izdelujejo produkte splošne potrošnje, so po vsem sodeči zaradi zmanjšanja dohodkov omejile oglaševanje na televiziji. Ta se je morala odločiti za varčevanje, pa skuša pri tem še vedno zadovoljiti svoje poslušalce, kolikor le more. Kljub vsemu so televizijske družbe začele odpustiti osebje in omejevali prej bogate nagrade.

Trdijo, da bo CBS omejil osebje za do 15% pri "prilagojevanju" novim proračunskim okoliščinam. Isto je že storila ABC, še pred njo pa NBC, ki je prva čutila posledice gospodarskega zastaja. Posledica teh omejitev je seveda tudi omejitev programov, med tem posebno zbiranje dnevnih in svetovnih novic ter njihovega razlaganja. Prav na tem področju utegne biti škoda posebno občutna, kajti ti sporedi ustvarjajo v dobri meri javno mnenje tako o položaju doma kot o položaju v svetu.

Stvarno in nepristransko podajanje domačih in svetovnih poročil je bistvene važnosti za vsako sredino, za vsako državo in družbo. Naše televizijske družbe so bile v tem pogledu včasih nekam pristranske, rinile so premočno na levo, dokler niso uvidele, da javnost to spoznava in odklanja. Tako so se pomaknile nazaj proti sredini in — stvarnosti, kjer upamo, da bodo ostale.

Težave z vidom

CHICAGO, Ill. — Dva od petih šolarjev imata težave z vidom. Večino teh težav je mogoče odpraviti brez posebnih težko.

Potres v Los Angelesu je končal 38 življenj in napravil za bilijon škode

Včeraj zjutraj okoli šestih je močan potres pretresel južno Kalifornijo in napravil posebno veliko škodo v Los Angelesu in v St. Fernando dolini. Doslej je najmanj 38 ljudi mrtvih, preko 400 zgradb močno poškodovanih, vsaj eno desetino od njih je nerabnih. Skupno cenijo škodo na en bilijon dolarjev, ko se življenje počasi vrača v običajni tir.

LOS ANGELES, Kalif. — Včeraj zjutraj je močan sunek potresel mesto in njegovo okolico. Potres, ki je imel jačino 6.5 na Richterjevi skali, so čutili po vsaj južni Kaliforniji. Napravil je veliko škodo in prekinil za nekaj minut tudi zveze z vesoljskim vozilom Apollo 14. Te so bile vzpostavljene preko možnih povezav.

Potres se je začel nekaj sekund po šestih zjutraj. Njegovo središče je bilo pri Newhallu 40 milj severno od Los Angelesa, čutili pa so ga vse do San Franciscu na severu Kalifornije, na jug do Mehike in na vzhod do Las Vegas, 225 milj daleč. Porušil ali močno poškodoval je okoli 400 poslopij, med njimi veteransko bolnišnico v Sylmarju, 25 milj od središča Los Angelesa in nekoliko 10 milj od središča potresa. Bolnišnica se je podrla in v njenih ruševinah je našlo smrt najmanj 25 oseb, verjetno pa precej več, ker ruševine še niso raziskali v celoti. Od skupnega števila poškodovanih zgradb je najmanj 45 v takem stanju, da jih bo treba podreti, v kolikor še stoji. Škodo na poslopjih, cestah, jezovih in drugih zgradbah ter napravah cenijo na okoli bilijon dolarjev.

Predsednik Nixon je proglasil potresno ozemlje za kraj večje nesreče in mu tako omogočil takojšnjo večjo zvezno pomoč. Podpredsednik ZDA Spiro T. Agnew bo danes letel v Kalifornijo, da si položaj in škodo ogleda neposredno in se pogovori z guv. R. Reaganom o obsegu zvezne pomoči.

Največji strah je zavladal v San Fernando dolini, kjer je potres poškodoval dva jezova, enega tako, da je obstajala ne-

čena za prihodnji mesec v Moskvu.

Zahodni opazovalci so mnenja, da se vodniki v Kremlju ne marajo preveč izpostavljati tujim časnikiarjem in drugim poročevalcem v Kongresu, kjer utegne priti do večjih trenj med različnimi strujami v vodstvu ZSSR.

Za Apollo 15, 16 in 17 obsežnejši sporedi dela

HOUSTON, Tex. — Komaj se je Apollo 14 srečno vrnil na Zemljo, že so v teku podrobne priprave za naslednje poletje na Luno v programu Apollo. Predvideni so še trije, Apollo 15 v letošnjem juliju ter Apollo 16 in Apollo 17 prihodnje leto.

Za te tri poletje je NASA izdelala obširen program dela in raziskav na Luni. Poleti bodo daljši in astronomi bodo ostali na Luni dalj časa, predvidoma po tri dni, tekoni katerih bodo napravili tri obsežnejše izlete. Pri teh se bodo posluževali posebnega električnega motornega vozila, da bodo lahko obšli večje predele in premagali večje razdalje.

Najtežje nalogo bo nemara opravila posadka Apolla 15, ki to bodo predvidoma sestavljali, vsaj kot je zdaj določeno, polk. David R. Scott, podpolk. James B. Irwin in maj. Alfred M. Worden. Pristali bodo v bližini vzhodnega Apeninskega gora, enega izmed najvišjih grebenov na Luni, pri kraju Hadley Rille, ki spominja na globoko, suho rečeno deber. Kraj je 465 milj severno od lunkega ravnika in nekaj vzhodno od Lunine sredine. Vsi dosedanje pristanki na Luni so bili v pasu 79 milj od lunkega ravnika.

Prodaja diamantov v Izraelu narašča

TEL AVIV, Izrael. — Poleg Nizozemske, kjer so v Amsterdamu stare brusilnice diamantov, je Izrael najbolj znan po tej obrtni stroki, ki je postala tekom nekaj let ena najbolj dohodljivih v pogledu zaslužka deviz.

Zadnje vesti

HOUSTON, Tex. — Apollo 14 se je z astronomi Shepardom, Mitchellom in Roosom srečno vrnil na Zemljo in pristal včasih popoldne ob 4.5 na južnem Pacifiku 0.7 milje od postavljenega cilja. Letalonosilka New Orleans je astronomi pričakala in jih z vesoljsko ladjo vred sprejela na svoj krov. Sedaj plove z njimi proti otočju Samoa. Astronavti so v karanteni in se počutijo dobro. V karanteni bodo ostali do 26. februarja.

SAIGON, J. Viet. — Vreme se je izboljšalo in južnovietnamske čete nadaljujejo svoj pohod v Laos; doslej je prešlo mejo 10.000 mož.

PHNOM PENH, Kamb. — Zdravniki so svetovali predsedniku Lon Nolu, da naj za nekaj časa odloži vse javno delo. Pričakujejo, da bo odstopil kot predsednik vlade, na katere čelu je bil še v času, ko je bil predsednik Kambodže princ Sihanuk.

Iz Clevelanda in okolice

Lovski banket v SND — St. Clair Rifle & Hunting Club vabi v soboto, 13. feb., v Slovenski narodni dom na St. Clair Avenue na banket. Igrala bosta John Pecon in Lou Trebar.

Počasen odvoz odpadkov — Ko so se pretekli ponedeljek na seji mestnega sveta nekateri mestni odborniki pritožili zaradi zastaja pri odvozu odpadkov, je odgovoril service direktor R. C. Tyler, da je temu vzrok delno "moralna delavcev, delno zmanjšanje osebja in delno vreme". Ko je padla temperatura pod ničlo, večina osebja ni delala, je pojasnil Tyler. Pripomnil je, da za sedaj še ni treba nikomur nositi smetnjakov na cesto, in obljubil, da bo pobiranje odpadkov in smeti skoraj zopet v redu.

Eden najhujših snežnih zametov —

Policija je označila ponedeljkov snežni vihar in z njim zvezan zastoj prometa za enega najhujših v zadnjih 20 letih. Primerjali so ga z onim v novembru 1950 in z onim, nekaj milejšim leta 1954. Čeprav je bilo v ponedeljek res precej hudo, se to vendar ne da primerjati s položajem novembra 1950, ko je morala priti na pomoč Narodna garda čistiti mestne ceste in oskrbovati ob sveta odtrgane domove. Tedaj je vse obstalo z mestnim tramvajem jem vred, med tem ko so včeraj mestni avtobusi in rapid vozili skoraj redno. Na St. Clair Avenue je včeraj tical le tu in tam kak avto v snegu zapučen, novembra 1950 jih je bilo na stoletni in Narodna garda jih je s tanki potiskala na rob ceste, ko je te čistila za obnovo prometa.

Seje ne bo — Tajnica Društva sv. Cecilije št. 37 ADZ sporoča, da društvo jutri zvečer ne bo imelo seje.

Težave v prometu —

Policiji se je posrečilo včeraj spraviti s ceste mesta le nekoliko polovico od tisoč avtomobilov, ki so v ponedeljek obtičali v snegu in so jih lastniki zapustili. Promet je zato na večjih krajih zelo oviran, kar bo povzročilo danes v jutranjih urah hude zastoje. Policija je svarila, naj gredo ljudje na delo po možnosti z javnimi sredstvi in ne s svojimi avti.

Sole odprte —

Sole v mestu Clevelandu in tudi v večini predmestjih imajo danes spet reden pouk.

V prepiru ustrelil

mater 10 otrok —

Sinoči je prišlo do pregovora in prepira pred domom Mr. in Mrs. Robert W. Sims na 2380 Alpine Ave. na jugovzhodni strani mesta, ko je nekdo zadel Simsov avto, parkiran pred hišo na cesti. Mr. in Mrs. R. Sims ter njihov sorodnik C. Moore so šli gledat, kaj se je zgodilo. Z onimi v avtu, ki je zadel Simsov avto, je prišlo do prepira. Voznik avta in potnik v njem sta odšla, pa se vrnila s tremi drugimi moškimi. Prepis se je nadaljeval in nenadno je potnik v avtu, ki je poškodoval Simsov avto, potegnil revolver in začel streljati. Zadel je Mrs. R. Sims v prsi. Ko so jo pripeljali v St. Luke's bolnišnico, so jo tam proglasili za mrtvo. Napadalec tere čelu je bil še v času, ko je bil predsednik Kambodže princ Sihanuk.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 per year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 28 Weds., Feb. 10, 1971

Rekonstrukcija naše narodne obrambe

Med najrazličnejše poteze v sedanjem ocenjevanju narodnih interesov spada ideja o rekonstrukciji naše narodne obrambe. Ideja je odsvit našega novega pojmovanja o narodni obrambi, pojmovanje samo je pa plod dolgega premišljanja, pa tudi praktičnihkušenj, ki so nam jih naložile naše različne vojaške operacije po I. 1945.

Od starih idej je ostala le ena nedotaknjena, da se namreč obramba našega narodnega ozemlja ne začne in konča na naših državnih mejah, ampak da se praktično razteza po vsem svetu. Simbol te ideje so medcelinske rakete in z njimi povezana obramba proti njim. Nedotakljivost naših mej branimo z raketami tako z domačih oporišč kot z vsake točke na vodi in v zraku, naj se nahaja, kjer hoče. Tej ideji moramo dodati še drugo: tudi nedotakljivost mej naših zaveznikov lahko branimo z raketami s kateregakoli mesta na suhem, na vodi in v zraku. Pojem vojaškega zavezništva dobiva tako čisto drug pomen, skupne vojaške operacije z zaveznički nove oblike. Nov moment pri presoji dela naše narodne obrambe je tudi dejstvo, da imamo na svetu zaenkrat le dve velesili, ki sta lahko nevarni naši varnosti: Sovjetsko zvezo in Kitajsko. Strateške kombinacije z našimi zaveznički dobivajo s tem nove podobe. Postavimo si le vprašanje, kdo vse in kako nam lahko pomaga v boju proti obema velesilama, pa bomo razumeli novi pomen zavezništva.

Kako važno je vse to, nas opozarja spomin na zadnje vojskovanje z Nemčijo. V začetku bojevanja je bila Nemčija za nas in ves svet glavni sovražnik s svojimi divizijami. Nismo se bali, da bi nas mogla premagati na morju ali v zraku. Ko smo jo tam ukrotili, je bila njena usoda zapечатena. Pa še takrat ni postalo odločilno morebitno vojskovanje z medcelinskimi raketami, vojskovanje z atomskim in vodikovim orožjem, ki njegova veljava zmeraj bolj sili v ospredje.

Skratka: preje je bilo odločilno bojno polje prva linija na fronti; kakor hitro je tam zmagala ena armada, je bila vojna končana. Danes je to drugače: sovražnik mora biti poražen na suhem, v zraku in na morju, preje ne bo dal miru, ako se hoče boriti do zadnjega trenutka. To zahteva drug koncept vojskovanja, pa tudi drug razpored važnosti posameznih vej narodne obrambe.

Med najvažnejše spremembe v razporedu spada zmanjšanje važnosti armade. Z rabo armade v starem smislu opravimo sedaj le malo. Saj poznamo že novi tip vojskovanja z gverilskimi formacijami, ki jim pod določenimi pogoji redne čete zlepa ne pridejo blizu, kjer se fronte spreminjajo v medsebojno preganjanje, ki ga oblikuje značaj bojnega terena. Vojskovanje v Indokitajski nam daje prvo podobo takega vojskovanja, kjer z divizijami ne moremo doseči vsega, pa naj te še tako izdatno podprejo vojno letalstvo, rakete in artilerija. Poleg tega je treba še vpoštevati, da je začelo postajati prisilno nabiranje vojakov v naborih politično zmeraj manj mogoče, kar čutimo tudi pri nas.

Vse to postavlja zahtevo, da bodo države morale nameniti pehoti nove naloge, s tem pa tudi nov obseg, pehoto samo pa postaviti na načelo prostovoljnega vpisa v vojaško službo. Bodočnost pehote pripada torej nekemu novemu sistemu, ki bo podoben nekdanjim "tujskim legijam". Bodo to armade, ki bodo obstojale iz prostovoljcev, ali bolje povedano iz plačanih najemnikov, ki bodo del svojega življenja poklicno posvetili vojaškemu poslu. Grobo povedano, bodo plačani najemniki, ki ne bodo samo odslužili svoje roke, ampak bodo profesionalci v svojem vojaškem poklicu in delu.

Praktično povedano pomeni nova pehota za Ameriko divizije, sestavljene iz najemnikov dobro plačanih, zato pa tudi dobro izvežbanih in utrjenih. Niso še daleč za nami časi, ko je naša dežela imela na milijone vojakov v vojskah. Sedaj jih ima okoli 1.200.000, Pentagon pa trdi, da jih bo imel v par letih le še 860.000, pa še to bo preveč za sistem prostovoljne pehote. Ta novi sistem gotovo bolj odgovarja sedanjim razmerom o vojaški službi, je pa tudi sila drag. V Ameriki nas bo na primer nov način organiziranja in vzdrževanja pehote stal na milijone dolarjev. Vojaški krogi s celo vsoto niti ne upajo priti na dan. Da bo velika, nam je namignil že letošnji proračun. Revne države se ravno radi stroškov ne bodo mogle kmalu ogreti za sistem tujskih legij, ne bodo pa mogle zanikati prednosti takega sistema, saj nam sedanjí boji po Afriki nazorno pričajo, kaj so vredne tajske legije in kaj domači naborniki. Spomnimo se le, kako so v državljanski vojni v Kongu igrale tajske formacije zmeraj odločilno vlogo nad domačimi armadami.

Na prvo mesto bo prišla vsaj v Ameriki vojna mornarica. Trenutno imamo na visokem morju le kakih 700 vojnih ladij, toda te so v primeri z mornaricami drugih držav

res prvovrstne. Z njimi lahko dosegamo cilje naše sedanje zunanje politike: umakniti pehoto postopoma s tujega ozemlja, četudi je zavezniško, zaveznikom pa pomagati z letalstvom, mornarico, orožjem in opremo. Da lahko izpolnjujemo te naloge, moramo biti gospodari na morju in mora naša mornarica imeti prosto pot, kamorkoli jo kličje dolžnost. Vojno letalstvo bo ohranilo sedanjo svojo pozicijo. Ne smemo si pa prikrivati dejstva, da bo vedno v sporu z mornarico glede pristojnosti. To velja že sedaj in bo tako tudi ostalo.

Spremenjena bo tudi struktura naše mornarice. Izginile bodo križarke in vojne ladje v starem smislu besede, na njihovo mesto bodo prišle letalonosilke za letala in helikoptere, in podmornice vseh vrst z vso pomožno službo, ki je pa veliko večja, kot si mislimo. Podmornice se ne dajo tako hitro popraviti, kadar kaj ni v redu, kot navadne vojne ladje starega tipa.

Rekonstrukcija naše narodne obrambe se bo kmalu čutila v federalnem proračunu. Sedanjí vojni proračun znaša letno od \$70 do \$80 bilijonov. Sedaj dobivajo iz proračuna armada, vojna mornarica in vojno letalstvo približno enake vsote: okroglo po \$20 bilijonov, ostanek odpade na marine in posebne vojne oddelke. Sedaj bo prišla mornarica na prvo mesto, toda ne za dolgo. Sistem tujskih legij bo drag in bo porinil stroške zanje zopet na prvo mesto.

Sprememba v konstrukciji naše narodne obrambe bo opozorila naše zavezničke na dolžnost, da bodo morali sami skrbeti za pehotni del svoje narodne obrambe. To bo veliko presenečenje za marsikatero našo zaveznico. Še večje presenečenje bo pa za vse tiste narode, ki so prepričani, da jih bodo prišle ameriške divizije osvobajati. Pomagat za osvoboditev bodo že prišle, toda glavno težo bodo pa morali nositi narodi sami. Na to misel se bodo zelo težko privadili.

BESEDA IZ NARODA

Pogledi v nekdanje čase naše Dolenjske

(Zbral in nekaj pridjal

J. J. Regerčan)

* SINOVI IN HCERE Dolenjske se radi spominjamo njenih gorice, hribov in dolin in njenih potokov in rek ter naših dobrih mamic in očetov in vseh dobrih ljudi.

Niso bili ti kaki "borzijanski veljaki" s polnimi žepi cekinov in raznobarnimi bankovci — ampak svoja srca so imeli na pravem mestu, pritrjena na najlepšo podlago, ki ji je ime ljubezen in poštenost.

To pove vse! Zato so bili taki, kakor so bili dobri in pošteni. Ljubeznjivi in pošteni do vsakega, ki je bil tega vreden.

Kadar v duhu gledam nazaj na staro domovino, se pojavi v meni spomin in pred mojimi očmi ljubenski hrib in na njem cerkva sv. Vida pri Novem mestu, podružnica šmihelske tare, vsaj tedaj je bila. V juniju ob sv. Vidu je bila tam sv. maša. Bo kakih 65 let, ali še kako leto več, ko sem šel tja kot mali pobič, čez Ruperč vrh, Všivec in tja skozi na Ljuben k maši. Preprosto vse, a lepo je bilo. Po maši sem jo mahnil nazaj proti domu skozi ljubenske gorice, kjer so imeli okoliški kmečki očanci svoje male vinograde. Dobri Veselov oče iz Velikih Škrjanc je tudi imel košček zemljišča tam, zasajenega z vinsko trto. Mali hramček, v njem par sodčkov in kadar je grozdje dobro obrodilo, ga je stisnil in naprešal, da ga je tako skozi zimo in včasih še dalj pokušal in se veselil ob njem. Navado je imel, da je hodil iz Velikih Škrjanc po bližnjih čez gozdove na Ljuben in od časa do časa je iz svojega hramčka nazaj z "banko" na hrbtu nesel kake tri ali štiri "firkle" cvička domov, da si je z njim potem doma "dušo privežaval". V tistih časih so nosili vino in drugo v malih ploščastih lesenih škafljih, pritrjenih na naramnicah, in jih nosili na hrbtih. Po domače so jim rekli "banke". Odkod tedaj to ime, mi ni znano. Nekateri so imeli večje, druge manjše.

S takim "tovorom" je Veselov oče večkrat mahal, vesel med potjo žvižgajoč, ker je nesel na hrbtu "dobro robo" z Ljubna domov. V tistem slučaju, ko sem bil stezi mimo Veselovega hramčka na Ljubno pri maši in šel po njej domov, je pred hramom stal Veselov oče. Poznal me je ter pomagal z roko, da naj grem k

njemu. Stopim tja, on pa:

"Fantek, le z menoj!"

V malem hramčku mi je dal košček suhe klobase in kos črne-ga kruha.

"Pomagaj si, boš lažje mahal domov," mi je dejal.

Dar sem sprejel in prilegel se mi je. Nato pa mi je nalil kozarec njegovega cvička, to me je na pravem mestu, pritrjena na najlepšo podlago, ki ji je ime ljubezen in poštenost.

Zahvalil sem se mu, on pa: "Počakaj, tudi jaz grem, bova šla skupaj."

Med potjo mi je kazal tam po gozdu, kako je on svojčas polhe lovil po tistih bregovih in jarkih, mimo katerih sva šla proti domu. Omenjal mi je tudi, kako je pred leti, ko je bil on mlad, rake lovil v Krki in v tamkajšnjih potokih. Potožil pa je, da že tedaj, ko mi je to pravil, ni bilo več toliko in tako velikih rakov, kakor nekoč v njegovih mladih letih. Omenjal je, da jih je včasih po cele koše nalovil in nabral. "Zdaj se dobi pa le še nekaj malih "koščakov", kakor so tiste male rake tedaj imenovali," je potožil.

Tole, kar sem pravkar omenjal, mi je prišlo v spomin, ko sem pred kratkim bral, kako to oziro zdej po okoliščini naših Velikih jezer tu na našem osrednjem zapadu ZDA in celo po Kanadi, da je zadnjih par let manj in manj raznih rib v vodah. Omenjajo, da so temu najbrže vzrok razne rudniške in druge polucije, ki okužujejo in zastrupljajo vode in to je vzrok da ribe izginjajo. Dolžijo posebno izpiranja živega srebra in še drugih rudnin in kovin, katero vse gre v naše odtočne kanale, od tam v rečne odtok in to da baje zastruplja vodne živali. Preiskave in proučevanja so v teku, točnih dognanj še ni.

Tako je. V naravi je vedno kaj, ki spreminja okolje. Ko sem se spomnil Veselovega očeta in njegovega pripovedovanja, kako je v svojih mladih letih rake lovil in pravil, kako so nato izginili, mi je pri tem prišlo tudi v spomin opisovanje rakov, ki ga je objavljval pred kakimi 45 leti pokojni pisatelj in župnik Ivan Sašel, ki je pred kakimi 80 leti kaplanoval po raznih dolenjskih župnijah, nad 30 let pa župnikoval v Adlešičih v Beli krajini. Zelo priljubljen ljudski pisatelj je bil.

Med mnogimi spisi v raznih publikacijah v njegovih časih je pisal tudi "O nekdanjih rakah in

rakovem lovu na Dolenjskem".

Takole se glasi opis o tem:

"Bo kmalu okrog 60 let, odkara so poginili po naših vodah raki za rakovo kugo. (Moja opomba: Župnik Sašel je ta opis objavil nekako leta 1925 ali okrog. Če se doda k prej omenjenim 60 letom še to, bi bilo zdaj že nekaj nad 100 let.) To je dogal pokojni profesor in ribar Ivan Franke, ki je leta 1893 po nalogu tedanje kranjske deželne vlade študiral vzroke te kuge, mislim, da bo primerno, če pričobim nekoliko spominov na nekdanje rake in njihov lov iz lastne skušnje in po drugih poročilih, kolikor sem jih mogel dobiti.

Najprvo naj navedem, da imamo v naših krajih dve vrsti rakov, "žlahtnike" in "koščake". (To tedaj, ko je on o tem pisal.) Zadnji, tj. koščaki niso poginili in se nahajajo še dandanes po mnogih malih potokih kakor so se prej. Ti so manjše vrste raki, prebivajo le pod kamni in jih navadno niso lovili, vsaj za prodaj ne. Človek je privzdignil kamen v potoku, pa je našel pod njim raka, ali pa tudi po več. Raki "žlahtniki" pa so prebivali le po rekah, kakor v Krki in Kolpi, pa tudi po večjih potokih in njihovih pritokih. Poginili so najprej po rekah, v Krki in Kolpi, kasneje pa šele po potokih in pritokih, kjer so se ohranili še precej dolgo, po nekaterih celo do prvega in drugega desetletja v našem (1900) stoletju, kolikor sem mogel ugotoviti.

Dokler raki niso poginili, je bil rakov lov za nekatere kraje ob naših vodah, posebno okoli Krke, pa tudi ob Kolpi, Mirni in Temenici lep vir dohodkov, saj so jih pošiljali od nas v večje mesta, posebno na Dunaj in drugim in inozemstvo. Naši raki so bili svetovno znani pod imenom krški raki. Pred več leti sem bral v nekem časopisu, da je donášal naš rakov lov, če se ne motim, okoli 800 goldinarjev na leto dohodkov, kar je bilo v tistih časih okrog let 1840 do 1860 že zelo veliko. Kolikor mi je znano še iz dijaških let, je razpošiljal na j v več nekdanji krški poštar Avsec, ki je bil pa kasneje v Novem mestu po rajni Avstriji. Ob mojem času, ko sem študiral v Novem mestu, bilo je okoli leta 1875, je bil poslal Avsec večje število rakov tudi na cesarski dvor na Dunaj, kjer so obhajali neko slavnost, za kar je dobil z dvora zlato iglo v dar. Po deželi so imeli pravico do lova na rake navadno graščaki, kateri so pa dajali potem lov drugim v najem za letno najemnino. Tako je bilo npr. na Mali Loki ob Temenici, ali pa tudi v otoškem gradu pri St. Petru pri Novem mestu, kjer je imel v najemu ribolov in lov na rake neki mali posestnik iz St. Petra, za kar je dajal graščini na leto 100 goldinarjev za ves lov v Krki. Ko so pa raki poginili in izginili, je dajal samo za ribolov 5 goldinarjev na leto. Take najemike so potem imenovali rakerje. Koliko je bilo nekdanj po naših krajih rakov, sklepamo lahko tudi iz tega, da sta dobila dva gradova po njih svoje ime. To sta Rakovnik pri Ljubljani in Rakovnik pri St. Rupertu na Dolenjskem, kakor tudi vas Rače soto pri Trebnjem."

Župnik Sašel omenja dalje: "V mojih otroških letih pred 70 in več leti je bilo v mojem rojstnem kraju v mokronoški okolici (tam se je rodil I. 1859) prav veliko rakov. Mirna in vsi njeni pritoki so bili polni. V jeseni, ko smo po košnji otave trški pastirji krave pasli po travnikih okoli Mirne, smo jih lovili vsak dan in odnašali po paši zvečer domov za večerjo, ali pa smo jih pekli v žerjavi, v kateri smo pekli krompir, in jedli. Prav tako jih je bilo obilo tudi po drugih naših vodah.

In kako smo jih lovili? Tu pišem samo o "žlahtnikih", ki so bivali le v luknjah pod vodo,

kjer je bila Mirna, ali kateri njen pritok, toliko plitva, da smo mogli hoditi po njej. Tam smo jih lovili hodeč po vodi in iskali rake po luknjah, kjer je bila voda pa globoka, tam sem se vlegel na travnik ob vodi in posegal z roko v luknje, iz katerih sem jih privlekel včasih kar po 5 do 7 iz ene luknje, toliko jih je bilo. In kam sem jih dajal? Če nisem imel nič posode s seboj, kjer bi jih bil hranil, sem slekel suknjo, rokave na dnu ali koncu zavezal in metal vanje rake, da sta bila oba rokava polna. Zvečer pa, ko sem ginal s paše, sem ognil suknjo, pa sta mi rokava bingljala polna rakov. Doma je imela mati že pripravljen krop, v katerega je stresla rake iz rokavov, pa smo imeli dobro večerjo in to večkrat. Tako smo jih lovili pastirji na paši v mokronoški okolici ob Mirni. Po drugih krajih pa, kjer je bila voda globoka, da nismo mogli priti z roko do lukenj, smo si pa pomagali pri lovu s palico, na katere koncu smo dajali za vabo v precep opaljenega polža ali pa žabo, ali smo posegali s palico do luknje. Ko je prišel rak do vabe, smo vlekli počasi palico proti kraju, dokler ni prišel rak tako blizu, da smo ga z roko dosegli."

Tako omenja pok. župnik Sašel, da so jih lovili v njegovem rojstnem kraju okrog Mokronoga in tam okrog.

Potem pa omenja, kako so jih lovili v Belokrajini, kjer je potem župnikoval nad 30 let. Opisuje:

"G. Anton Lamut, mestni učitelj tedaj v Novem mestu, mu je pravil, kako je lovil rake njegove oče, ki je bil cerkovnik pri podružnici na Goleku pri Dragatušu v Belokrajini. Lovil jih je v potoku, ki teče od vasi Kvase in se med vasema Golek in Sela izliva v Turnščico, takole: Lovil jih je ponoči, zabodel ali započil je v bregu ob vodi vrbove šibe. Na nje je navezal na vrhce žabe. Tako je bila započena ob bregu vode večja vrsta šib z žabami. Ko se je rak žabe lotil, se je začela šiba majati. Lovca pa je imel s seboj mali loparček, nasajen na kolec, s tem loparcem je spodnesel raka, ki je žrl žabo, in ga spravil v vrečo. To je ponavljal, dokler ni naložil dovolj rakov za družino.

Po drugih krajih so jih lovili zopet po svoje, kar in kakor jim je boljše služilo. Po nekaterih krajih, kjer so se ob velikem deževju vode razlile, so jih ljudje kar z grabljami po travnikih grabili skupaj.

Potem pa omenja, da so začeli raki počasi, posebno raki vrste "žlahtniki", izginjati. To se je začelo čutiti okrog l. 1889 in od takrat naprej. Ostali so še "koščaki", ki pa niso bili po okusu ne drugače to, kar so bili veliki "žlahtniki".

Omenja, da je večkrat slišal, da so tu in tam poskušali, da bi rake zapet zaredili v njihovih vodah. Pa se menda ni posrečilo. Novomeški lekarnar pok. J. Bergman je baje to poskušal, dobil je parkrat od drugod rake in jih dal v Krko, da bi se zopet zaredili, pa se ni obneslo. Tako zdaj živi nekdanji lov na rake le še v pripovedovanju.

Ob koncu njegovega opisa o rakah g. Sašel še omenja piškurje. Omenja, da ko je študiral v Novem mestu na gimnaziji od leta 1871 do 1879, je stanoval pri Janezu Zobcu, ki je bil sluga kranjskega glavarstva. Bil je oženjen z Marijo Plibernik iz Šmihela. Njen brat se je pa pripravljal na KZnančevi vdovi, minarici ob Šmihelskem potoku. Ta delala mu je pravil, da kadar so kaj delali ali popravljali pri mlinškem jezu, so ujeli ali nabrali vedno tudi več piškurjev. Te da je prinesel tudi večkrat njeni sestri, kjer je g. Sašel stanoval in so jih jedli in da so bili dobri.

Tako vidite, dragi čitatelji Ameriške Domovine, se je vrtele in potekalo življenje naših ljudi po naši Dolenjski. Upam,

da te vrstice vas niso dolgočasile. Pozdravljeni vsi!

Vesti iz Slovenije

Starši iz ZDA prišli na pogreb

V petek, 29. jan. 1971, je umrl v bolnici v Ljubljani g. Mirko Košir, rojen v Zireh 15. nov. 1935. Vedno vesel in dobre volje, a na srcu bolan, je iskal zadnje tedne zdravja v bolnici. Par dni pred smrtjo je pisal staršem, ki žive v bližini Canonsburga, Pa., da bo kmalu odšel domov v prelepe Ziri. A človeške želje niso vedno tudi božje želje. Telefonsko sporočilo v petek je javilo staršem žalostno novico, da je veseli Mirko za vedno odšel iz te solzne doline. Pri pogrebu, ki ga je vodil v nedeljo popoldne, 37. jan., župnik g. Pavel Kržišnik na žirovsko pokopališče, sta spremljala njegovo truplo tudi oče Janez in brat Janez, ki sta iz ZDA pohitela domov.

Doma žaluje za njim sestra Angela, poročena Sterlić, v ZDA pa poleg staršev Janeza in Johane, brat Janez z ženo Marijo in sinom Matijem, brat France in sestra Vida.

Dovolj piva v Ljubljani

Pivovarna Union v Ljubljani je v zvezi z modernizacijo obrata zamenjala staro steklenico z novo, tako imenovano "evro-steklenico", ki je lažja, nižja in predvsem primernejša za polnjenje na polnilnih strojih z visoko zmogljivostjo. Te dni so začeli postavljati novo polnilno linijo z zmogljivostjo 40.000 steklenic na uro, pa tudi staro linijo z zmogljivostjo 36.000 steklenic na uro bodo preuredili za polnjenje novih steklenic.

Pivovarna je nakupila 7 milijonov novih steklenic v Nemčiji in Romuniji, ker bodo take steklenice slovenske steklarne začele delati šele prihodnje leto. Zagotovili pa so, da letos vava ne bo manjkala ter da v nobeni steklenici ne bo piva, ki bi bilo mlajše kot 50 dni.

Bučnega olja manjka

Na Stajerskem pa tudi v Hrvaskem Medjimurju predstavlja bučno olje pomenbo hrano. Toda trenutno bučnega olja ni v trgovinah in ga najbrž tudi še dolgo ne bo. Sest oljarn je brez surovine — bučnic. Oljarne trdijo, da jih ne morejo kupiti, ker se je njih cena toliko zvišala, da predelovanje bučnic v olje ne bi bilo gospodarno.

Cene bučnemu olju so namreč zamrznjene, ne pa cene bučnic. Cena olja je določena na 19 dinov. Za kilogram olja se potrebuje okrog 4 kg bučnic. Leta 1969 je bila cena kilograma bučnic 3,60 dinarjev, lani pa je poskočila kar na 7 in celo 8. Pri tem seveda kmetje ne dobe še zdaleč ne toliko, kot je cena bučnic, ki jih izvažajo. Bučno olje v Sloveniji predstavlja okrog 20% vse porabe jedilnih olj.

Velika ponudba v Izoli

Tovarna Delamaris v Izoli je razpisala sprejem 19 oseb z višjo in visokošolsko izobrazbo. Prijavilo se je 330 kandidatov iz cele Jugoslavije, med temi jih je bilo samo osem iz Slovenije. Posebna komisija je nato izbrala po ožjem izboru 19 kandidatov.

Mnogi prijavitelci iz drugih delov Jugoslavije so pristavili v prijavi, da jih mikata višja življenjska raven in višje plače v Sloveniji, prijavitelci iz Beograda pa so izjavili, da so se prijavili le bolj formalno, ker so navajeni, da dobe zaposlitev tisti, ki imajo boljše zveze in boljše strice.

Pri testiranju je komisija ugotovila, da imajo nekateri diplomirani ekonomisti iz nekaterih republik komaj toliko znanja kot drugod z ekonomsko srednjo šolo. Ni pa bilo v časopisu zapisano, ali je dobilo službo tistih ljudi po naši Dolenjski. Upam,

FRAN ERJAVEC:

IZBRANI SPISI

Huzarji na Polici

"No! In pa kakšni! To Vam rečem, vso vas Vam bodo obrnili!" — in že je imel polno bisago lažij pripravljenih, pa hitro mu šine misel skozi glavo, da se tu ni varno legati, ker se bodo ljudje kmalu sami prepričali, torej hitro popravi: "Vsaj slišal sem tako, ker sam jih nisem videl."

"Kaj? Huzarjev nisi videl, pa si štirinajst let komis jedel; kaj si pa vendar delal?"

"Kaj sem delal? Na to je težko odgovoriti: veliko in pa ničesar. V tistem času, ko sem jaz nosil belo suknjo, bil je mir in vseh štirinajst let nisem prišel iz Ljubljane, le enkrat smo šli pomagat begunov loviti po Kamniških planinah. Takrat je bilo žalostno za vojaka, zdaj vsaj kaj vidi po svetu."

"Ali huzarji pa vendar tudi našega cesarja služijo, in če bi bili še taki poredneži, saj je vendar še pravica na svetu."

"Je, je pravica, toda je visoko položena."

"Naj že bodo, kakešni hočejo, bomo že kako izhajali, saj ljudje so vendarle."

"To Vam rečem, vsak vojak je revež, da Vam ni treba večjega iskati. Če je še tako velik gospod, naj si tudi rdeče hlače nosi, vendar nima svoje glave, kakor je nima prostak, ki mora frajtarija poslušati."

"Res je, res, prav praviš."

Potem je Matizelj županu še veliko pripovedoval o težavah in sitnostih vojaškega stanu. Ko je bil pa z vinom že pri kraju, reče mu župan:

"Matizelj, vidiš, jaz sem takole mislil: ti znaš nemški govoriti in brati, ti bi mi najbolj mogel pomagati huzarje nastaniti, ker nemški bodo jedni gotovo znali ali vsaj nemško pisati, nje bodo s seboj prinesli. Torej mislim, da bi dobro bilo, ko bi se doma držal, da mi boš pri rokah. Pričakujem jih pa vsak dan."

"Že prav, oče, že prav, bomo že naredili, kakor mora biti. To bo naša skrb. Prosim Vas, ker ste mi že z vinom postregli, posodite mi še pipo tobaka."

Župan mu ga da z veseljem. Matizelj ga zasloni in gre počasi iz hiše. Se nikoli ni tako počasn in mogočno stopal po vasi, kakor danes, pa kaj bi tudi ne, saj je najimenitnejša oseba v vsi vasi.

II.

Isti popoldan sta sedeli graščinski gospodičini Julija in Berta v hladnici na graščinskem vrtu v živem razgovoru.

"Oh, kako sem vesela," vzklikne živa Berta, vrže delo, ki ga je imela v rokah, na mizo in pleše po hladnici. "Ko bi bili mama tu, objela bi jih od veselja, da naju niso pustili v ta pustni Jesenovec, akoravno sem se zadnjič jokala. Od žalosti bi umrla, ko bi morala zdaj pri stati tati v Jesenovci sedeti in prejo navijati."

"Ne nori, kakor neumno dete," svari jo mirnejša Julija, "saj še ne vemo, kakšni ljudje bodo prišli."

"Kdor bo najmlajši in najlepši in kogar se bo suknja najtesneje oprijemala, ta bo moj, in nihče drugi, ko bi se tudi s šestimi konji pripeljal!"

"Kako si vendar preprosta! Ti bi se prvemu veterinaku obesila na vrat. Najprej moramo vendar vedeti, kdo je in kaj je, lepo te prosim, vedi se dostojno!"

"Kaj ti pomaga dostojnost, ko se vedno dolgočasimo tu v gradu, zmerom smo sami, ne pride nobeno društvo, zdaj je pa lepa prilika in Bog ve, kdaj spet pride."

"Ti bi le vedno rada norela, samo da bi bil kdo pripravljen. Moram ti reči, da meni ta tvoja preprostost prav nič ne ugaja."

Berta zdaj spet sede in vzame pletenje v roke in nekoliko časa sta obe sedeli in pohajali za svojimi fantazijami. Berta je koketovala z lepim lajtanantom, Juliji so bili pa le v misli ogerški grofje in baroni. Pa kmalu vrže Berta delo spet iz rok in ploskne z rokama;

"To je dobro, da ravno zdaj ni očeta doma, da bi jih le še tako hitro ne bilo!"

"Jaz se očeta menim bojim, kakor mame, saj jih poznaš, kakšni so," odgovori jej bolj izkušena Julija.

"Jaz se pa ne bojim ni mame, ni očeta. V graščini morajo vendarle stanovali oficirji in listek se lahko stisne v roke mimo grede, ali pa ponevedoma pade v travo kraj pota, ko se bomo izprehajali po vrtu."

"Tebi je vse v mislih, samo to ne, kar bi bilo treba. Na to ne misliš, kako bomo sprejeli goste. To si moraš misliti, da jih s svojimi starimi polkami in valcarji ne moremo dolgočasiti in res je sramota, da nimamo nobene novejši stvari za klavir. Danes še moraš pisati v mesto Malici, da nama pošlje kar najhitreje vse svoje čardaše in kere. Da bi jih nama mama kupili, tega še misliti ne smeja."

Berta je obljubila, da bo pisala, dasitudi ni mogla razumeti, čemu bi bilo treba čardašev in kerov.

Uboji gospodičini si pač nista mislili, kakšna nevihta se zbira nad njiju glavama. V tem, ko sta se Berta in Julija razgovorjali v hladnici in sanjali o prihodnji sreči, razmišljali so mati, kaj bi jim bilo početi. Da hčeri doma ne moreta in ne smeta ostati, to je bilo gotovo. Ali kam z njima? V Jesenovci? Gospa sicer ni nikoli rada privolila, da sta šli hčeri k tati v Jesenovci, ker je mislila, da sta tam preveč prosti in predaleč od matere. Ali ker se je stvar tako obrnila, vendar je manjša nevarnost pri stari tati v Jesenovci, nego doma. Sklenili so tedaj, poslati obe tja in to že drugo jutro.

Gospa najde svoji hčeri v hladnici na vrtu.

"Ker sta me zadnjič tako nadlegovali in prosili, da bi šli radi k tati, dopuščam vama, ker sem reč dobro premislila!"

Ko bi jima bila mati povedala, da je jesenovaška teta umrla, gospodičini bi se ne bili tako prestrašili, kakor sta se zaradi te novice. Julija je obledela in se od jeze ugriznila v ustnico. Berti je pa od strahu padlo pletenje iz rok in solze so jej zai-grale v oči.

Julija se prva zave ter na videz s prav mirnim glasom reče: "Res sva Vas spomladi prosili, da naju pustite, ali zdaj oi nama bilo ljubše, da ostaneva doma. V tej veliki vročini se ni posebno prijetno tako daleč voziti."

"Ako se odpeljeta zjutraj ob petih, že sta pred veliko vročino v Jesenovci."

"Ali ravno zdaj je doma toliko dela, da ne vem, kaj bi prej v roke vzela, saj še očetovo perilo ni zgotovljeno."

"To je najmanjša stvarca, platno lahko s seboj vzameta."

"Ali pomislite..."

"Dosti je besedovanja! Jaz vama imam le to povedati, da bo jutri ob sedmih kočija naprežena, tedaj pospravita še danes, kar mislita vzeti s seboj."

Zdaj se Berta ni mogla več vzdržati, od jeze zacepeta in reče nejevoljno: "Zakaj, pa ravno zdaj? Ravno zdaj, ko pridejo huzarji?"

Moskva nadzira čilsko ekonomijo

Vsled politične nespretnosti in nezrelosti čilske krščanske demokracije danes vlada v Čilu marksistični socialist dr. Salvador Allende s svojo sicer heterogeno vlado, ki pa je odločno usmerjena proti marksističnemu tipu države.

Allende, eden izmed latinsko-ameriških oportunističnih politikov, ki so pripravljeni za ohranitev oblasti žrtvovati katero koli načelo, se na vse načine trudi, da bi pomiril čilsko javno mnenje. Izreden napor tudi posveča zavajanju zlasti latinsko-ameriške javnosti. Toda ti naporji so le površinski, kajti v globinah njegove politike ne šteti s sredstvi, ki jih je namenil za dosego svojih marksističnih ciljev.

Zato nima nobenega ideološkega pomena niti nobene zveze z Allendejevimi bodočimi političnimi ukrepi dejstvo, da se je, kakor vsi dosedanj čilski predsedniki, tudi on udeležil Tedeuma v santskiški katedrali. V tem pogledu so Allende in njegovi samo posnemali kubanskega komunističnega diktatorja Castra. Ko se je Castro s svojimi gverilci po begu Batiste spustil iz Sierre Maestre v Havano, mu je okrog vratu poleg brzostrelke visela tudi svetinica Matere božje. Vsi naivneži so menili, da je Castro tudi pobožen človek.

Poleg Allendeja so v santskiški katedrali med Tedeumom stali veljaki čilske, Moskvi naklonjene komunistične partije, in drugi marksistično-leninistični elementi, v smislu znanega gesla: namen posvečuje sredstva.

Za to zunanjo masko se skrivajo pravi marksistično-leninistični obrazi, ki so zagrabil vsajeti čilske usode v svoje roke.

Allende se je odločil in podelil vodstvo ministrstev za trgovino in gospodarstvo v roke ljudem, o katerih nastojenosti ni mogoče dvomiti. Čile se nahaja v močni inflaciji, brezposelnost narašča, velik del kapitala pa je ob Allendejevi zmagi zbežal iz države. Ministrstvo za trgovino je dobilo v roke Americo Zorillo, eden od vodij čilske moskovske komunistične partije. Po poklicu je bil črkostavec, v partiji pa je bil direktor čilskega komunističnega tiskovnega podjetja.

Z Zorillo je čilsko ministrstvo za trgovino prešlo v roke moskovskemu pristašu, za katerim se skriva vrsta sivih eminenc čilskega aparata in v katerem so na odgovornih položajih komunisti, katere so Sovjeti kot otroke med špansko revolucijo v letih 1937 in 1938 odpeljali iz Španije v Sovjetsko zvezo. Iz tistih otrok so Sovjeti izvežbali janičarje za delovanje po Latinski Ameriki in so danes stari okoli 40 let.

Ministrstvo za gospodarstvo pa je Allende izročil v roke Petru Vuškoviću, članu političnega gibanja za nevtralnim naslovom: Accion Popular Independiente (Neodvisna ljudska akcija). Toda ta skupina je ena od satelitskih skupin čilske komunistične partije, da z njimi le-ta opravlja naloge, ki odgovarjajo načelu o "delitvi dela", moskovske iznajdbe za splošno partijsko delovanje znotraj katere koli svobodne države.

Ministrstvo za poljedelstvo je bilo naklonjeno Juanu Choncho-lu, ki je ideološko tudi na strani čilskih komunistov, tako da je praktično celotna čilska ekonomija podrejena moskovski dominaciji.

Neki "tehnični odbor", v ka-

terem imajo večino komunisti, je izdelal dva gospodarska načrta za Čile. Prvega, ki obsega 40 točk, imenujejo "osnovni program" in vsebuje načrt, ki je prava kopija leninistične Nove ekonomske politike. Kakor je znano, je Lenin aprila leta 1921 v Sovjetski zvezi uzakonil tako imenovano "Novo ekonomsko politiko", s katero je nadomestil tako imenovani "vojaški komunizem", ki ga je sovjetska partija vpeljala med revolucijo in s katerim je pripeljala državo na rob gospodarskega propada. Z NEP-om je Lenin sovjetsko gospodarstvo začasno rešil iz najhujših globin, nakar je Stalin leta 1928 vpeljal znano prisilno kolektivizacijo v ZSSR.

Čilska NEP napoveduje tri vrste ekonomije, ki se prepletajo med seboj: državno gospodarstvo, mešano gospodarstvo — iz državnega in zasebnega kapitala — in zasebna podjetja. V "osnovnem programu" ni povedano, kaj bo s sedanjimi zasebnimi podjetji, ki proizvajajo. Znano je samo to, da je Allende imel v načrtu čim prej podpriznati podjetja, ki proizvajajo železo in jeklo, cement, celulozo in papir. O drugih nihče ne ve zaenkrat ničesar.

Poleg "osnovnega programa" obstaja še drugi načrt, čigar vsebina in politika sta ostali popol-

na tajnost. Menijo, da ta drugi načrt vsebuje upravne ukrepe proti inflaciji, ki je ena najnevarnejših zapuščin prejšnje krščansko-demokratske vlade. Ta drugi načrt najbrž tudi vsebuje ukrepe o podpriznavanju vseh tujih, predvsem severno-ameriških podjetij, ki izkoriščajo čilske bakrene rudnike.

Razen ekonomskih ministrstev je Allende izročil v kontrolo moskovskega čilskega aparata tudi čilsko ministrstvo za delo, se pravi popolno kontrolo nad sindikati, kar pomeni onemogočenje slehernih delavskih zahtev in stavk.

Čilski ekonomski proces je Allende tako podredil popolni kontroli Moskve. Če torej Moskvi ne bo uspelo s svojimi ljudmi iz čilske komunistične partije peljati čilsko gospodarstvo po začetni poti, bo menjala na vodilnih položajih ljudi mimo Allendeja, kakor ji bo bolje kazalo.

V Čile imajo namreč uprte oči tudi iz Washingtona in iz Peipinga. V Allendejevi vladi sedijo v ozadju nekateri peipinški ljudje, medtem ko je Washington trenutno praktično brez direktnega vpliva v čilskem Santiagu. Toda čilska vojska, kljub dogodkom okoli Schneiderja, ostaja še naprej neznanka. Toda v Washingtonu, kakor v Moskvi in Peipingu nanjo računajo — vsak zase.

London priznal Amina

Ko črna Afrika preudarja o priznanju novega ugandskega režima gen. Amina, je Velika Britanija tega mirno priznala.

LONDON, Vel. Brit. — Velika Britanija je že pretekli teden, 12 dni potem, ko je odstavil predsednika Miliona Oboteja, priznala novo vlado gen. Amina v Ugandi. Državni podtajnik A. Kershaw je v parlamentu objavil, da je vlada naročila visokemu komisarju v Ugandi, naj rečno posluje z novo vlado.

Med tem ko je London priznal vlado gen. Idi Amina, se črna Afrika še vedno pod vplivom predsednika Tanzanije Nyerere obotavlja. Zdi se, da se še ni odločila, ali naj prizna stvarno stanje ali naj skuša pomagati Oboteju nazaj na oblast. Za sedaj kaže nekaj volje k temu le Tanzanija, pa še ta zelo previdno. Nyerere je priznal, da je poslal nekaj čet na mejo Ugande, pa poudaril, da je to za obrambo in ne za napad.

Odločilno je stališče Kenije, kjer vlada kaže naklonjenost do gen. Amina, predsednik Jomo Kenyatta pa še ni rekel odločilne besede. Pri njem je bil zadnji teden na obisku predsednik Konga gen. J. Mobutu. Ni dvoma, da sta oba predsednika razpravljala tudi o položaju v Ugandi. Nyerere v Tanzaniji ne bo ukrenil nič proti novi vladi Ugande brez podpore kake druge sosedne Ugande, trdijo opazovalci razvoja. Dokler se ne bi kaki taki akciji pridružila Kenija, ta ne bi mogla biti usodna. Priznanje Londona ne bo ostalo brez vpliva, Obote se bo nemaral le moral sprijazniti z usodo političnega begunca.

Japonska hoče svojo zahtevo podkrepiti

TOKIO, Jap. — Otočje Senkaku leži ob robu azijske kontinentalne plošče na področju med Formozo, celinsko Kitajsko in Japonsko v podaljšku Riu-kiu otokov. Japonska trdi, da je otočje del Riu-kiu otoške verige in zato japonsko.

V Tajpeju odgovarjajo na to stališče, da je Senkaku otočje del kontinentalne plošče in pripada zato h kontinentu, torej h Kitajski. Spor ne bi bil važen, da niso v bližini odkrili bogata petrolejska polja. Kdor je lastnik otčaja, bo tudi lastnik petrolejskih ležišč na njegovem pod-

ročju. Rdeča Kitajska, ki je preje molčala, je nedavno odločno posegla v spor in zahteva otčaje za sebe.

Japonska je odločila, da bo na otčaju, ki je sicer nenaseljeno, postavila posebno meteorološko postajo, ki pa ne bo imela stalnega osebja. Postaja naj dokaže, da je otčaje Japonsko.

Burma pred novo državljansko vojno?

RANGUN, Burma. — Bivši burmanski politik U Nu je začel organizirati odpor proti diktatorju generalu Ne Winu. Kaj je z njegovo akcijo, o tem manjka poročil, vedo le, da njegovo gibanje še ni zamrlo.

Sedaj se je oglasila skupina plemen v provinci Karen in se uprla Ne Winu. Vodi jo Mahn Ma Zan. Podrobnosti o njegovi organizaciji manjkajo, ve se pa, du je v stiku z U Nujem. Da je do vsega tega prišlo, je verjetno razlog, novo stanje na Indokitajskem, ki spravlja tudi Tajsko v nevarnost, da se spremeni v področje za državljansko vojno.

Jugoslovanske vile ob Ženevskem jezeru?

Mariborski "Večer" je lani priobčil novico, da je bilo ob Ženevskem jezeru zgrajenih 1. 1970 30 praviljčnih vil v praviljčni vrednosti. Med lastniki teh vil je baje kar 27 jugoslovanskih državljanov z jugoslovanskimi potnimi listi. Na to notico je neki Milan Zemljič v "Delu" vpraševal, kdo so ti ljudje in kako so mogli v jugoslovanskem socialističnem redu pridobiti tako imetje in kako so mogli spraviti denar preko meje. Spraševal je tudi ali niso predstavniki tega visokega standarda celo člani partije. Zemljič je zaključil pismo v Delu z zahtevo, naj mu o vsem tem odgovore, sicer bo moral misliti, da graditelji vil iz Jugoslavije niso protisocialistični, ampak socialistični buržuj.

Iz "Dela" so vprašali "Večer", kako je s temi jugoslovanskimi vilami v Švici. Tam so jim odgovorili, da je avtor članka honorarni sodelavec Vinko Šimek iz Maribora, podatke pa je dobil v neki tujih reviji. (Niti imena revije niso zapisali.) Podatkov Šimek ni preveril, niti ni bilo v tuji reviji imen Jugoslovancov.

Ker je bilo vedno več vprašanj v zvezi s tem člankom, je "Večer" sklenil poslati posebne-ga reporterja v Ženevo, ki naj ugotovi ali je resnična informacija o vilah in o jugoslovanskih lastnikih.

Strela udarja

Povprečno ubije strela letno v ZDA kakih 500 ljudi in napravi okoli 20 milijonov škod z za-netenjem požarov.

LEPO PROSIMO:

Poravnajte zapadlo naročnino že ob prvem obvestilu. Prihranite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj. Hvala!

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo
Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERISKA DOMOVINA
8117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103 (x)

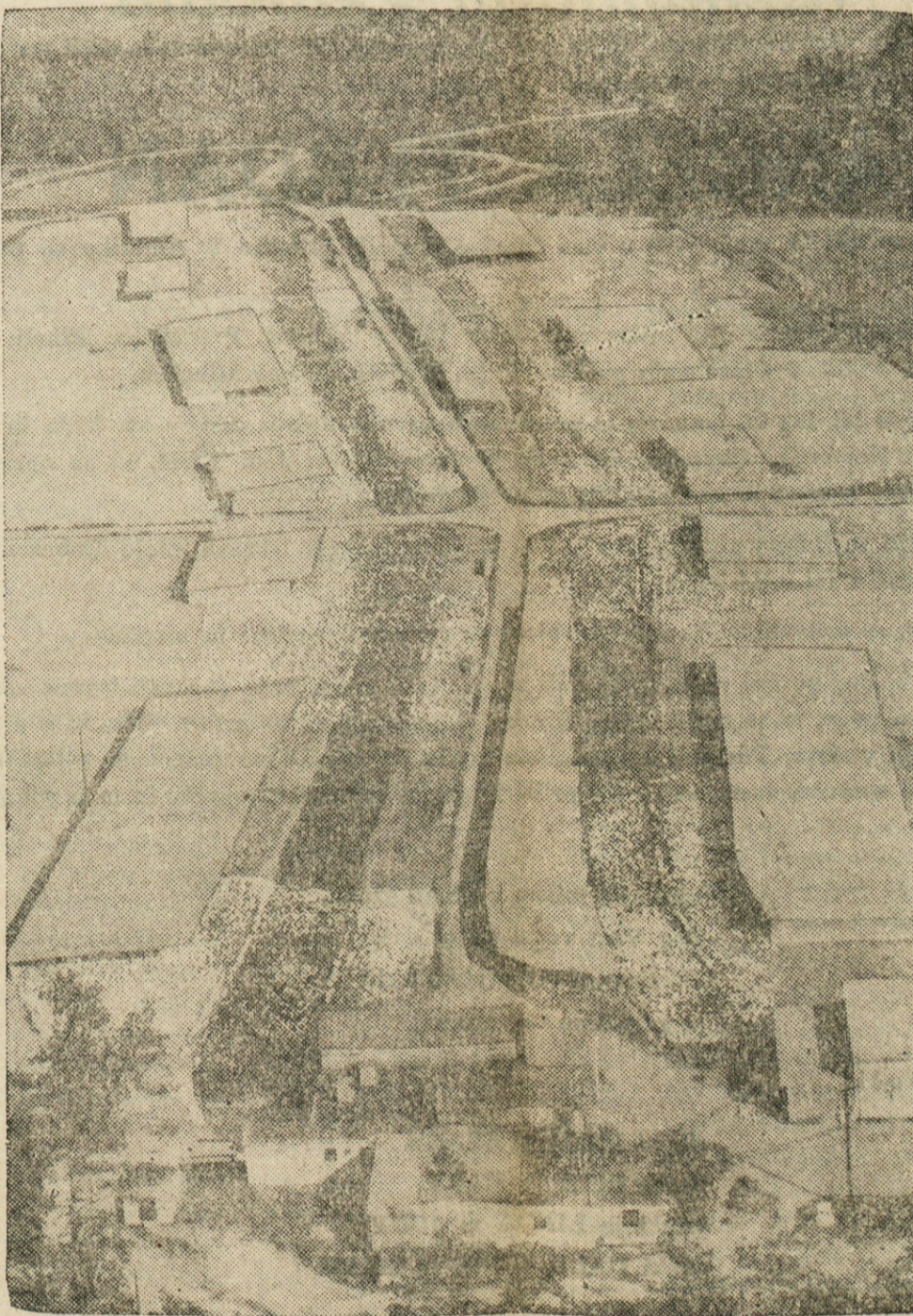
MALI OGLASI

Sobo oddajo
Sobo oddajo ženski v bližini E. 185 St. Souporaba kuhinje. Kličite 531-9355. (29)

E. 185 in Lake Shore Blvd.
V najem pet neopremljenih sob, zgoraj, garaža. \$110 mesečno. Kličite 481-9980.

NA POVELJNIŠKEM MOSTU — Kapitan belgijske ladje Dart Europe sedi na stolu na poveljniškem mostu. Stol je na tračnicah, da more kapitan naglo od ene nadzorne naprave ladje do druge.

RACJA FARMA — Drobne bele pikice med poslopji so stotine račic, ki jih rede za prodajo na neki farmi pri Urbani, Va. V 7 tednih so godne za prodajo. Povprečno se v tem času zrede za funt na teden.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

Francu se zazdi, da zapira svoje oči ter vidi s poslednjim pogledom, s katerim se ozre okoli sebe, kako zastre deviški kip svoj obraz popolnoma; in ko se zapro njegove oči resničnosti popolnoma, se odpro njegovi čuti vtisom najbolj neomejene domišljije.

Zdaj uživa sladkost, ljubezen brez prestanka, kakoršno je obljubil prerok svojim izvoljenecem. Še vedno se nekoliko zaveda, in bojuje boleznostni boj z močjo, ki ga premaguje vedno bolj in bolj. In po boju, za katerega bi dal marsikdo svojo dušo, se ukloni in uda brez odpora čaru teh neizmerno sladkih sanj.

XI.

Slovo od Simbada.

Ko se Franc prebudi, se mu zdi njegova okolica drugi del sanj. Meni, da je v jami, kamor le sempatja prodre solnčni žarek kot pogled usmiljenja. Iztegne roko in se dotakne kamenja; dvigne se in vidi, da je ležal na mehku, vonjajočem ležišču iz suhega grmičevja.

Vizija se je razpršila in kipi so izginili, kakor da so bili le sence njegovih sanj, ki so vstale iz groba.

Stopil je nekoliko korakov proti mestu, kjer se je svetil kala dnevna luč. Na fantastični sen je sledil mir resničnosti. Videl je, da je v jami, šel je

proti odprtini in zagledal onstran obokanega vhoda modro nebo in azurno morje. Zrak in voda sta se lesketala v žarkih jutranjega solnca. Mornarji so sedeli na obrežju, se pogovarjali in se smejali, deset korakov od njega se je zibala na valovih vsidrana barka.

Nekaj trenutkov uživa hladnost in svežost morskega vetriča, ki je obveval njegovo čelo, in poslušal šum valov, ki so se razbijali ob bregu ter metali svoje pene po skalovju, a ne da bi mislil na božansko čarobnost, ki leži v celi naravi, zlasti še, če se prebudi človek iz fantastičnih sanj. Počasi mu priključa ta čista, priprosta mogočnost nazaj njegove sanje, in spomini v njem postajajo vedno jasnejši.

Spomni se, kako je prišel na otok, kako se je predstavil glavarju tihotapcev, kako je prišel v podzemeljsko palačo, polno bleška in bogastva, kako je večerjal in poskusil hašiš.

Toda zdi se mu, da je že skoro leto dni, odkar se je zgodilo vse to. V svoji domišljiji zagleda sempatja med pogovarjajočimi se mornarji in med zibajočo se barko jedno izmed senc, ki so vprle v njegovo noč svoje poglede kakor zvezde ter ga obsipale s poljubi. Sicer pa je bila njegova glava čisto lahka, njegovo telo okrepljeno, možgani čisti, čuti dovzetni bolj kot kdaj prej za zrak in solnce.

Približa se torej veselo mornarjem.

Ko ga ti zagledajo, vstanejo, in patron mu pride naproti.

"Gospod Simbad," mu pravi, "nam je naročil, naj ga Ekscelenci priporočimo in vam pove-mo, da mu je zelo žal, da se ni mogel od vas posloviti. Vendar upa, da mu oprostite, kajti odpotovati je moral v zelo važnih zadevah. Cilj njegovega pota je Malaga."

"Ah, tako, moj ljubi Gaetano," pravi Franc; "torej se je vse to zgodilo res? Torej živi res, ki me je na otoku kraljevsko pogostil ter odpotoval, ko sem jaz spal?"

"To je prav tako gotovo kakor lahko vidite, kako leti ta zagonetni mož na svoji mali jahti z razpetimi jadri pred va-

šimi očmi čez morsko površino. Vzemite daljnogled in skoro gotovo se spoznate svojega gostitelja sredi njegovega mostva."

Pri teh besedah pokaže Gaetano z roko na majhno ladijo, ki je plula proti najbolj južni točki Korzike.

Franc vzame svoj daljnogled in ga naravna v naznačeno smer.

Gaetano se ni motil. Na zadnjem delu ladije je stal skrivnostni nepoznanec, obrnjen proti njemu, ter držal v roki daljnogled kakor on. Oblečen je bil prav tako kakor sinoči in s svojim robcem mu je mahal v slovo. Franc mu vrne pozdrav na isti način.

Isti trenutek se dvigne nad zadnjim delom ladije cblak dima ter stopa višje in višje, in slaboten pok pride do Francovih ušes.

"Ali čujete?" pravi Gaetano. "Kliče vam z Bogom!"

Mladenec vzame svoj karabinar ter ga sproži v zrak, toda brez upanja, da bi se čul ta strel preko razdalje, ki je ločila jahto od brega.

"Kaj zapovedujete zdaj, Ekscelencia?" pravi Gaetano.

"Najprej, da mi prižgete bakljo."

"Ah, da, razumem," odvrne patron; "najti hočete vhod v začarani grad. Želim vam mnogo zabave, Ekscelencia, a če vas stvar veseli, vam bakljo že preskrbimo. Tudi mene je navdajala misel, ki navdaja zdaj Ekscelenco, in trikrat ali štirikrat sem storil vse mogoče, toda končno sem se odpovedal svoji radovednosti. "Giovanni," pristavi, "prižgi Ekscelenci bakljo!"

Giovanni uboga. Franc vza-

me bakljo in odide z Gaetanom v jamo.

Sicer spozna prostor, na katerem se je prebudil, toda najsveti s svojo bakljo ob vseh stenah in po vseh kotih še z večjo pazljivostjo, ne najde ničesar razun sledov dima, kažoči, da so preiskovali to jamo pred njim že drugi. Vse to granitno zidovje preišče natančno, toda nikjer ne najde razpokline, v katero bi mogel vtakniti svoji lovski nož; na nešteti krajih se vpre ob skalo, toda zastoni. Dve uri se trudi z brezuspešnim preiskovanjem.

Končno se naveliča. Gaetano je bil to pravi triumf.

Ko se Franc vrne na obrežje, je bilo videti jahto le še kot majhno belo točko na obzorju. Tudi s pomočjo daljnogleda ni bilo razločevati ničesar več.

Gaetano ga opomni, da je na-

meraval lov na divje koze, kar je čisto pozabil. Franc vzame torej svojo puško ter se napoti poti po otoku, a bolj kot mož, ki vrši svojo dolžnost, kakor mož, ki išče zabave. Tekom četrte ure vstrelji jedno kozo in dva mladiča. Toda te koze, ki so bile sicer plahe in urne, so bile preveč podobne našim navadnim krotkim kozam, da bi jih bil smatral Franc za divjačino.

Tudi je bil njegov duh poln mnogo važnejših mislij. Izza sinočnega večera je bil junak bajke iz 'Tisoč in ene noči', in čutil je, kako ga vleče nekaj neho te nazaj v to jamo.

Ko zapove Gaetano, naj da speči jedno izmed vstreljenih kozličev, se vrne kljub ponesrečenemu prvemu poskusu še enkrat preiskovat jamo. Pri tem se zamudi precej časa, kajti ko se vrne, je bil kozliček že pečen

in zajutrek pripravljen.

Franc sede na prostor, na katerem je sedel sinoči, ko mu je došlo tujčevo povabilo, in od tod še vedno vidi malo jahto, ki je plula hitro proti Korziki nalik galebu, ki se giblje v zraku.

"Toda," pravi Gaetano, 'ali mi niste rekli, da je cilj gospoda Simbada Malaga, a jahta pluje naravnost proti Porto-Vecchio?'

Ali se spominjate," pravi patron, "da sta ta trenutek, kakor sem vam povedal, med njegovi mi ljudmi dva korziška bandita?"

"To je res. In skoro gotovo ju na obali izkrcal, ni res?" pravi Franc.

(Dalje prihodnjič)

— Balsa les tehta komaj polovico tega kot plutovina.

TRAJNE ONDULACIJE

VSE NAJNOVEJŠE SPLOŠNO ZNANE DO \$15

Valovi vaših las bodo ljubkejši od vseh, ki ste jih kdaj imeli, ali pa vam ni treba nič plačati. Najkakovostnejše kodranje z L'OREAL, HELEN CURTIS, ZOTOS, HIBNER, BRECK, RAYETTE, WELLA in z našo 30-letno skušnjo vam zagotavlja popolnost. Za nadaljna pojasnila ali določitev obiska kličite.

5.95

vključno umivanje, namestitev in striženje

UMIVANJE IN POLAGANJE

Vse v tej dobi najbolj obudovane pričeske, spretno zamišljene ali sproščene in slučajnostne. Jamčimo, da bo vaša pričeska tako ljubka ali ljubkejša od vseh, ki ste jih imeli kdajkoli in kjerkoli.

2.45

Zdaj \$3.50 do \$5.00 v večini drugih salonov

Striženje \$1.95, urejanje lasulj \$3, barvanje in polaganje \$5.95

NAŠA SLOVITA \$20 VITA-CREME TRAJNA \$7.95.

Na vse gornje cene samo 50c več v petkih, sobotah in pred prazniki. Nič navijačev! Nič topiranja! Nič vlasnic — nikdar več!

Helen Curtis nenavita trajna \$10.00

Nobenih navijačev. Nobenega topiranja!

Nobenih vlasnic — nikdar več!

Idealno za ženske ki hočejo kratke lahko urejlive pričeske

- 406 Euclid Ave 2nd fl. 781-3161 • Mentor, 255-9115 Next
- Southgate, 5399 Warrensville to Zayre's
- 663-6346
- Opposite Southland, 845-3404
- Opposite Eastgate, 449-3435 • Opposite Westgate, 333-6646
- Severance Center, 382-2600 • North Olmsted, 777-4686
- Parliament, 884-6300 • 382-2569
- Elyria Midway Mall, Elyria • Shoregate, 944-6700,
- 324-5742. Lorain 233-8020 Lake Shore Blvd.

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE

Mat. exper. woman to live in North side home. Own rm., TV, board + sal. Care of 2 children, 4 & 7 and various household duties. Foreign welcome. 248-5597 (28)

APARTMENTS FOR RENT

LOVE

AT FIRST SIGHT

6300 N. SHERIDAN

STUDIO & 1 BEDROOM APTS.

Gracious economical living in this new elevator building.

- AIR CONDITIONED
- SUN DECK
- INSIDE or OUTSIDE PARKING
- BUS SERVICE AT THE DOOR

From \$145

HARBOR

MANAGEMENT CO.

465-4020 248-2000
RENTAL AGENT ON PREMISES (28)

5920 N. KENMORE

Free Carpeting

1 Bedroom Apartments

- New elevator building
- Air conditioned
- Reserved parking
- "1" block to "L" and Lake

From \$175

251-6515 348-2000 (28)

FARMS FOR SALE

5 ACRES Near WOODSTOCK

YOUR FUTURE HOMESITE.

\$9,500. Good investment.

Terms Phone 246-1642 (28)

REAL ESTATE FOR SALE

OPEN HOUSE SUN. 1-4:30

Sauganash — 3 apts. Low \$40's.
5-5½-4. Income \$5,000. Expenses \$1000. New. dec. full bsmt., 2 car gar. By Owner. 736-7821

1899

1971

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega srca naznanjamo, da so dne 10. januarja 1971 preminuli in odšli v večno življenje naša ljuba mati in stara mati

ANGELA TERDAN

Rojeni so bili 13. maja 1899 v vasi Otavice, župnija Ribnica. V Ameriko so prišli 1938.

V Sloveniji žalujejo njih sestre gospodične Micka Mihelič, Frančiška Mihelič in gospa Neža Arko. V Clevelandu pa žaluje njih brat Mr. Joseph Mihelič.

Pogreb je bil dne 14. januarja iz pogrebnega zavoda Zak v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalvarija. Pogrebno sv. mašo je daroval Rev. Jože Falež, ki so opravili tudi pogrebne molitve in spremljali pokojno do groba.

Zahvaliti se želimo prav iz srca vsem, ki so kakorkoli izkazali svojo ljubezen in nam pomagali v tej težki izgubi.

Iskreno se zahvalimo Rev. Jože Faležu za sv. mašo, molitve in blagoslove.

Hvala in Bog povrni vsem, ki so dali za sv. maše, vsem, ki so darovali krasne vence in cvetje, in vsem, ki so nosili krsto. Hvala Oltarnemu društvu pri sv. Vidu, ki je prišlo skupno molit v slovo. Posebno se zahvalimo tistim, ki so dali na razpolago avtomobile za pogrebni sprevod, vsem, ki so jih prišli kropiti, ki so prišli k pogrebu in so za pokojno molili.

Spavajte mirno v tistem grobu,

Bog Vam večni pokoj daj.

Prosimo, da v svetem raju

se združimo za vekomaj.

Zalujoči:

sinovi FRED in FRANK

snahe RITA in MARY

vnukinje LINDA in JUDY

vnuki DALE, GARY in MARK

Cleveland, Ohio 10. februarja 1971.

V BLAG SPOMIN
OB TRETJI OBLETNICI ODKAR
JE V GOSPODU PREMINULA
NAŠA LJUBLJENA MAMA,
STARA MATI IN
PRABABICA

Frances Krajnc

Izdihnila je svojo plemenito dušo
dne 10. februarja 1968.

Počivaj mirno - snivaj sladko!

Zalujoči:

hčere: FRANCES, CAROLINE

in LOUISE,

zeti: VICTOR LOUISIN,

JOHN LOUSIN, STEVE ANTOLIN;

vnuki, pravnuki in sorodniki.

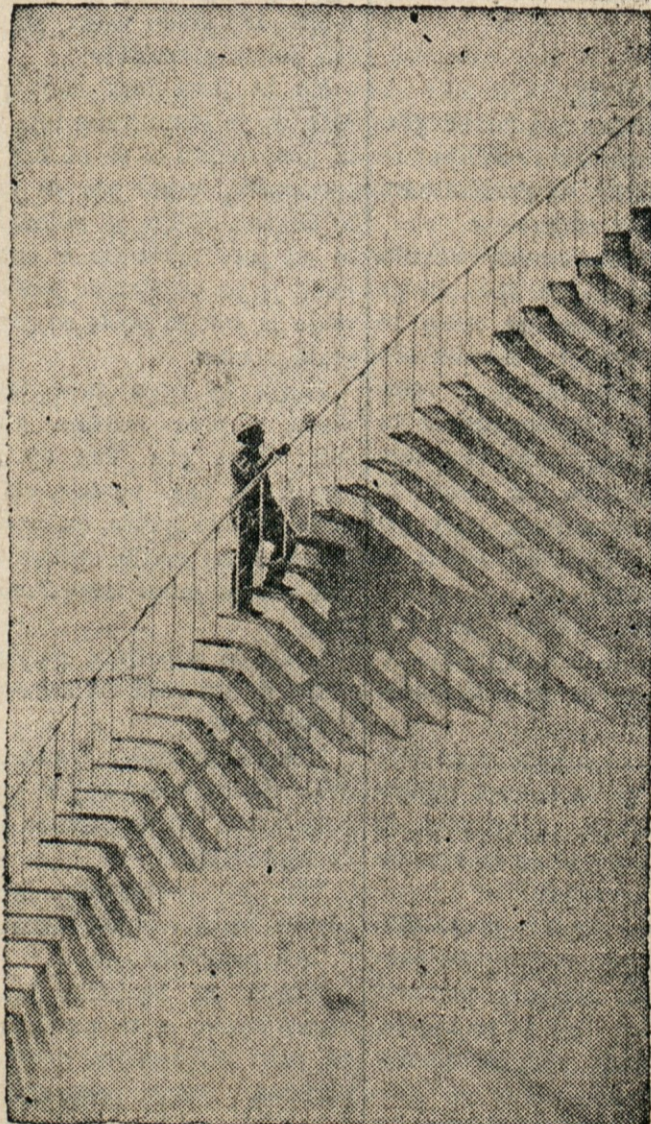
Cleveland, O., 10. februarja 1971.

ZA VALENTINOVO

poklonite svojim dragim

AMERIŠKO DOMOVINO

STOPNICE V NEBESA? — Stopnice ne vise v zraku kot Jakobova lestva, ampak so pripete na notranjo steno silosa za krmo v Beaumontu v Teksasu. Do vrha je skupno 65 stopnic.